

TJEN FOLKET

NR. 2 - april -72. Utgitt av marxist-leninister i Statens Lånekaske.

HVORFOR ER DET IKKE NOK MED BARE ET ANTI-EEC-TOG PÅ 1. MAI?

Kampen mot EEC må sjølsagt stå i sentrum for 1. mai i år. Samtidig ser vi at det blir mer og mer nødvendig med kraftige virkemidler, som f. eks. politiske streiker, i kampen mot EEC. Flertallet i folket er mot EEC, men så lenge en bare ser motstanden på galluppen er det fare for at mange kan skifte standpunkt. Vi må vise at vi er mange. All erfaring viser at aksjoner og demonstrasjoner sprer kampvilje og styrker motstanden.

1. mai har tradisjonelt også vært arbeiderklassens internasjonale kampdag. Det betyr ikke bare at det er demonstrasjoner i mange land, men også at det er den dagen da arbeiderklassen i de forskjellige land viser sin solidaritet med hverandres kamp. I dag er det særlig det vietnamesiske folkets kamp mot USA-imperialismen som står i brennpunktet. Og denne kampen er akkurat i disse dagene inne i en spesielt viktig fase. Til tross for USAAs terroraksjoner rykker Frigjøringsfronten fram på alle områder, og det er tydelig at quisling-troppene fra Saigon ikke har noe å stille opp. USAAs eneste håp etter at de er slått på bakken er å ødelegge mest mulig fra lufta. Vietnams folk er ikke de eneste som med våpen i hånd kjemper mot imperialismen. Det samme skjer i Midt-Østen, i Nord-Irland og andre steder. Det er vår plikt å vise verdens undertrykte folk en bred og solidarisk støtte på 1. mai.

Vi står midt oppe i et lønnsoppgjør. LO/NAFs tilbud betyr i virkeligheten en senkning av den disponible reallønna for store grupper. Det er en vesentlig sak å kjempe for et skikkelig lønnsoppgjør på arbeiderklassens kampdag. Kvinner kjemper for likestilling, ungdommen for fritidslokaler. Rød Arbeiderfront vil vise disse kampene på 1. mai.

HVA ER RØD ARBEIDERFRONT?

Rød Arbeiderfront (RAF) er en enhetsfront som skal samle folkets kamp mot en felles fiende i en stor manifestasjon 1. mai. Hvem er denne fienden? Det er dem som tjener seg rike og har makta i samfunnet på grunn av sin eiendomsrett. Dessuten har LO/AP-ledelsen gjort seg til folkets fiender ved å gå monopolkapitalens ærend med sin samrbeidspolitikk. De har forsøkt å gjøre 1. mai til en samrbeidsdag i stedet for en kampdag. Det er våre fiender som har ført oss ut i den situasjonen vi nå er i: EEC truer våre arbeidsplasser og vår sjølråderett, lønnsoppgjøret er en trusel mot arbeidsfolks kår osv. Arbeiderne fikk ikke kortere arbeidsdag uten kamp. Vi må kjempe for våre krav i dag også.

En trenger ikke være enig i alle hovedparolene for å gå i toget. Alle som er enige i en eller flere av parolene, eller vil ta med sine egne krav som ikke strider mot noen av hovedparolene kan delta. Det folkets krav og folkets kamp som skal forme dagen, 1. mai 1972.

Fronten utvikles gjennom diskusjoner på alle plan, og toget er delt opp i seksjoner. Det er en egen seksjon for funksjonærer og statsansatte. Det har vært et åpent møte for denne seksjonen der interesserte har kommet sammen og diskutert aktuelle paroler innafor rammen av hovedparolene. At de som skal være med og gå i toget også er de som former ut parolene skiller også denne demonstrasjonen fra Samorg.-arrangementene.

ER RØD ARBEIDERFRONT-TOGET BARE MARXIST-LENINISTENES TOG?

Etter det vi har sagt over om oppbygginga og demokratiet i fronten, kan vi trygt svare nei til det spørsmålet. Det var marxist-leninistene som tok

initiativet til det, men år etter år har RAF-toget samla stadig flere som vil protestere mot monopolkapitalens overgrep, og mot at arbeiderklassens såkalte ledere i toppen av LO og AP samarbeider med monopolkapitalen, i stedet for å forsvare og kjempe for arbeiderklassens egne interesser.

Angrepene som går ut på at dette toget er "bare SUF", kommer stort sett fra to kilder. De kommer fra Morgenblad-hold, og fra parti-tro sosialdemokrater i og utafør AP. Kort sagt: akkurat fra de fiendene vi bekjemper. Det er de som er interessert i å skremme folk fra å sette fram sine rettmessige krav, det er de som ønsker at folk skal sitte hjemme og fortsatt la seg "lede" av falske ledere.

I fjor var det nærmere 5000 her i Oslo som gikk i RAF-toget. Det er bare de som ser sin egen posisjon truet som i fullt alvor kan påstå at flere tusen arbeidere, studenter og skoleelever ifjor ble lurt til å demonstrere for krav de ikke skjønnte eller ikke egentlig var enige i! Men jo flere som deltar i RAF-toget i år, jo svakere står denne hetsen.

HVORFOR MARXIST-LENINISTENE HAR EGNE PAROLER I TOGET.

I tillegg til at marxist-leninistene mange steder har tatt ledelsen i å utforme lokale krav som mange kan støtte, og kommer til å gå i toget under disse parolene, kommer marxist-leninistene også til å ha mer vidtrekkende paroler i toget. Paroler som peker på nødvendigheten av en sosialistisk revolusjon i Norge som i andre kapitalistiske land, og som peker på den nærmeste kampfoppgaven kommunistene har i dag: å bygge opp et skikkelig revolusjonært kommunistparti. Disse parolene strider ikke mot noen av hovedparolene for toget. Men vi vet at mange av de som deltar i toget enten er uenige i dem, eller ikke har tatt stilling til disse spørsmåla. Hvorfor må vi likevel ha dem med?

De er ikke uttrykk for marxist-leninistenes særinteresser. Gjennom å studere arbeidsfolks kamp fra kapitalismen oppsto og fram til i dag, og ved å se hvordan det norske samfunnet virker, har vi sett klart at sjøl om vi kan oppnå mye ved å stå sammen og kjempe for felles interesser, så er det bare en veg å gå for at folket skal få makta i Norge: nemlig en sosialistisk revolusjon. Ved streik kan arbeiderne oppnå midlertidige forbedringer, men så stiger prisene, og så stiger skattene. Gjennom felles kamp kan vi hindre norsk EEC-medlemsskap, men regjeringa driver stadig en folkefiendtlig sentraliseringspolitikk i dag.

Mange av de som er med i RAF-toget er ikke enige i denne analysen. Men når vi har sett hvordan det har gått med mange rettferdige bevegelser som til å begynne med har tatt opp arbeidsfolks krav, men som ikke har hatt en slik forståelse og derfor har endt som folkets undertrykkere i stedet, så mener vi at det er vår plikt å forklare og legge fram dette ved alle anledninger, ikke minst på 1. mai. For det er ingen motsetning mellom det å kjempe for arbeidsfolks krav i dag, og å kjempe for den sosialistiske revolusjonen. Ut fra den revolusjonære teorien har marxist-leninistene i de siste åra her i Norge både styrket arbeidsfolks kamp for sine synd blikkelige interesser, og styrket den kommunistiske bevegelsen. Vi vil gi alle som deltar i og ser på Rød ArbeiderFront-demonstrasjonen 1. mai del i våre erfaringer.

Derfor må vi også ha paroler for sosialismen i toget.

SLUTT OPP OM RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI - SETT FRAM DINE KRAV!

Urvstemning om EEC i Lånekassa.

EEC rammer også oss funksjonærer og statsansatte. Og LO-ledelsens propaganda for EEC-medlemsskap tar også oss til inntekt for regjeringas syn, hvis vi ikke klart og tydelig sier noe annet. Tradisjonelt har kampviljen og den politiske aktiviteten blant funksjonærene vært dårligere enn blant andre fagorganiserte. La oss slå et slag mot dette ved å få et entydig resultat: Vi er mot EEC og mot forbundsledelsens forsøk på å kneble oss.

STEM NEI TIL EEC - FÅ FLEST MULIG ANDRE TIL Å GJØRE DET!.